

РЕШЕНИЕ

№ 4307

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3468** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Застрахователно акционерно дружество [фирма], представлявано от изпълнителните директори А. Л. и Р. Д. чрез юрк. Т. Т. против решение № 241 от 19.02.2021 г. на Комисията за защита от дискриминация, АД НОС заседателен състав, определен с разпореждане № 530/12.05.2020 г. на председателя на КЗДискр., по преписка № 311 от 2020 г., с което е установено, че оспорващият чрез неосигуряване на достъпна архитектурна среда на обект: Общинска застрахователна компания, находящ се на адрес: [населено място], [улица] затруднява достъпа на лица с увреждания и намалена подвижност до публични места, което е в нарушение на чл. 2, т. 2 във връзка с чл. 4, ал. 2 и чл. 5 от ЗЗДискр., представляващо непряка дискриминация на основата на признак „увреждане“; налага на основание чл. 80, ал. 2 от ЗЗДискр. на ЗАД [фирма] административно наказание имуществена санкция в размер на 250 лева за извършено нарушение на чл. 2, т. 2 във връзка с чл. 4, ал. 3 и чл. 5 от ЗЗДискр. по защитен признак „увреждане“ и на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. е дадено задължително предписание в едномесечен срок да осигури самостоятелен и безпрепятствен достъп на лица с увреждания до обекта в съответствие с изискванията на Наредба №4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията на достъпна архитектурна среда за населението, включително за хората с увреждания. Обосновават се съображения за

незаконосъобразност на оспореното решение, поради съществено нарушение на процесуалния закон и противоречие с материално правните разпоредби. Сочи се, че КЗД е постановила решението си в нарушение на административно производствените правила, тъй като не е съобразила становището на търговското дружество, в което подробно е описано, че неговите служители разполагат с подвижна платформа, която при нужда се поставя на входа на обекта за осигуряване на достъп на лица с увреждания. Като нарушение на процесуалните правила се изтъква фактът, че проверката на обекта не е извършена в присъствие на представител на проверяваното търговско дружество. Сочи се, че на 50 м. от офиса на дружеството има излята бетонна рампа, а в самия офис има подвижна рампа, която когато офисът работи се предоставя на всеки, който има нужда да я ползва. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски.

Ответникът-Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли за нейното отхвърляне. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по преписка № 311/2020 г. е образувано въз основа на доклад за самосезиране с вх. № 12-11-1400/12.03.2020 г., относно недостъпна архитектурна среда на обект: „О. - Общинска застрахователна компания“, находящ се на адрес: [населено място], [улица], обл. Л.. Преписката е образувана с разпореждане № 530/12.05.2020 г. на председателя на КЗДискр. и с оглед констатираните обстоятелства за осъществено по-неблагоприятно третиране чрез изградена и поддържана архитектурна среда, недостъпна за хора с увреждания по смисъла на § 1, т. 7 и т. 8 от ДР на ЗЗДискр. във връзка с по чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 5 по признак "увреждане", преписката е разпределена на АД НОС заседателен състав.

В доклада за самосезиране е посочено, че на 06.06.2019 г., на основание чл. 40, ал. 2 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 53 от ЗИХУ и във връзка със заповед № 24/20.03.2018 г. на председателя на КЗДискр., в рамките на кампания "Достъпна България" е съставен констативен протокол с вх. № 12-11-2434/27.06.2019 г. за извършена проверка на обект: "О.-Общинска застрахователна компания", находящ се на адрес: [населено място], [улица], обл. Л.. Констатирано е, че до входа и на самия вход има стъпала, които препятстват достъпа на лица с увреждане. Към протокола са изготвени и приложени 3 бр. снимки, надлежно приобщени като доказателство по преписката.

С писмо изх. № 50-10-75/11.09.2020г. КЗДискр. е уведомила [фирма] за образуваното административно производство и на основание чл. 56, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗЗДискр. е изисквала писмено становище, като е дала възможност за представяне на доказателства.

В становището си от 25.09.2020г. [фирма] оспорва изложените в констативния протокол фактически констатации, като посочва, че действително до входа на офиса има три броя стъпала, които обаче отделят два различни тротоара, като на 50 м. от офиса има излята бетонова рампа, осигуряваща достъп от единия до другия тротоар. Наличието на стъпала до входа на самия офис се преодолява от наличната във офиса подвижна платформа, която при нужда се поставя на входа за осигуряване на достъп на трудноподвижни хора. В тази връзка посочва, че при съставяне на констативния протокол не е присъствал представител на проверяваното дружество, като проверката

е извършена в извън работно време.

В съответствие с изискванията на чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр. е изготвен доклад-заключение от докладчика по преписка № 311/2020 г.

На 28.01.2021 г. е проведено заседание на определения АД НОС заседателен състав.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното решение, с което е установено, че [фирма] чрез неосигуряване на достъпна архитектурна среда на обект: Общинска застрахователна компания, находящ се на адрес: [населено място], [улица] затруднява достъпа на лица с увреждания и намалена подвижност до публични места, което е в нарушение на чл. 2, т. 2 във връзка с чл. 4, ал. 2 и чл. 5 от ЗЗДискр., представляващо непряка дискриминация на основата на признак „увреждане“; налага на основание чл. 80, ал. 2 на ЗАД [фирма] административно наказание имуществена санкция в размер на 250 лева за извършено нарушение на чл. 2, т. 2 във връзка с чл. 4, ал. 3 и чл. 5 от ЗЗДискр. по защитен признак „увреждане“ и на основание чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр. е дадено задължително предписание в едномесечен срок да се осигури самостоятелен и безпрепятствен достъп на лица с увреждания до обекта в съответствие с изискванията на Наредба №4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията на достъпна архитектурна среда за населението, включително за хората с увреждания.

Решението е мотивирано с обстоятелството, че когато строежите не са проектирани, изпълнени и поддържани в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, е налице изграждане на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, което представлява дискриминация и нарушение на чл. 5 от ЗЗДискр. Всички съоръжения като рампи, подземни платформи и асансьори са необходими, за да могат, както всички граждани с увреждания, вкл. хора със зрителни затруднения, така и майки с детски колички да достигнат до публичното място наравно с останалите граждани без странична помощ. Позовавайки се констатации при извършената на място проверка и снимковия материал, съставът е приел, че в обекта не е осигурена достъпна архитектурна среда съгласно изискванията на Наредба №4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от ЗЗДискр.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението е постановено от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр. постановява, че "решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него", което изискване в настоящия казус е изпълнено, като не е налице особено мнение на член от състава. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт - липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение е издадено и в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно разпоредбите на чл. 65, т. 5 и чл. 66 от ЗЗДискр.

във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Резултатът от производството пред КЗДискр. е писмено обективиран в решение № 241/19.02.2021 г. на КЗДискр., АД НОС заседателен състав.

При издаването на решението са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл. 50 - чл. 70 от ЗЗДискр. В съответствие с чл. 50, т. 2 от ЗЗДискр. производството е започнало по инициатива на КЗД. Съгласно чл. 54 от ЗЗДискр. преписката е разпределена на състав и е определен докладчик.

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл. 47 ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В случая решаващият състав е упражнил правомощието си по чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр.

При образуване на административното производство, не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството. На ответника е гарантирано правото да се запознае със събраните по преписката материали на основание чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр, предоставена му е възможност да обективира своите възражения, като предостави допустими, необходими и относими към спора доказателства.

В хода на административното производство обаче е допуснато съществено нарушение на общите административно производствени правила, установени в АПК, което освен, че е самостоятелно основание за отмяна, съгласно нормата на чл. 146, т. 3 от АПК, но и е довело до неправилно прилагане на материалния закон. При проведеното проучване и при събиране на необходимите и относими доказателства органът не е извършил пълно, обективно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти в съответствие с разпоредбите на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК. Въпреки изложените в нарочно становище от проверяваното търговско дружество доводи, че проверката е извършена в отсъствие на негов представител, което не е позволило да бъде установено наличието на подвижна платформа осигуряваща достъп по входа на обекта, административният орган не е разпоредил извършването на повторна проверка за установяване или отричане на твърдяното обстоятелство. Не е извършена проверка и на твърдението, че на 50 метра от офиса се намира излята бетонова платформа, посредством която се преодоляват трите стъпала в разликата между отделните нива на тротоара. Нещо повече, тези доводи изобщо не са обсъдени от административния орган в оспорения административен акт. Същият се е задоволил единствено да ги маркира, но не ги е обсъдил съобразно изискваните на нормата на чл. 35 от АПК.

При представени доказателства преди приключване на административното производство за липсата на констатираните нарушения актът е постановен в нарушение на ЗЗДискр. и неговата цел. Към момента на постановяване на оспорения акта по преписката са налице доказателства, че не е налице констатираното нарушение. При това дадените предписания в решението са лишени от смисъл освен, че липсва и конкретно законово основание за постановяването им. При така установените факти, които не са съобразени от състава на КЗДискр. при постановяване на решението му не са били налице и предпоставките по чл. 80 ЗЗДискр, който е посочен в мотивите на решението за налагане на имуществената

санкция, а именно: неизпълнение на задължение, произтичащо от ЗЗДискр., доколкото от доказателствата се установява, че не е налице вмененото нарушение на антидискриминационното законодателство.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореното решение на КЗДискр. за незаконосъобразно, като постановено при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие с релевантните материалноправни норми, което налага неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, правото на разноски за производството е възникнало за оспорващия, на който следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Застрахователно акционерно дружество [фирма], представлявано от изпълнителните директори А. Л. и Р. Д. чрез юрк. Т. Т. решение № 241 от 19.02.2021 г. на Комисията за защита от дискриминация, АД НОС заседателен състав, определен с разпореждане № 530/12.05.2020 г. на председателя на КЗДискр., по преписка № 311 от 2020 г.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Застрахователно акционерно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителните директори А. Л. и Р. Д. разноски по делото в размер на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: